

Forl. t. L. om Anlæg og Drift af Sporveje i offentlige Gader og Veje.

Koncessioner, som fremtidig gives til Anlæg af Sporveje til Benyttelse af Hestekraft, at anvende de i bemeldte Lov fastsatte Bestemmelser om Kommunernes Forhold til Sporveje, er den tidligere Lovs Forbehold om Statens Ret til Anlægget — bortset fra Tillægskoncessioner til Udvidelse af bestaaende Anlæg — ikke indført i nogen Koncession. Det er altsaa kun i de Koncessioner, som ere meddelte, førend Loven af 1875 traadte i Kraft, at den ommeldte Ret er forbeholdt. Naar Enerettens Gyldighedsfrist for disse

Koncessioners Bedkommende forlænges som foran ommeldt, vil Tidspunktet for Statens Overtagelse af Anlægget ogsaa udskydes. Men da „det hele Anlæg“, hvorved formentlig kun kan forståas Sporanlægget mulig med tilhørende Bentesale o. l., kun kan antages at repræsentere en forholdsvis mindre betydelig Værdi, har man ikke kunnet finde, at der er Anledning til at paalægge Koncessionshaberne nogen Erstatningspligt eller Udløsningspligt overfor Staten i Anledning af Enerettens Forlængelse.

ura